

Sygn. akt *IC 446/21*

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 grudnia 2021 roku

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie Wydział I Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący: Sędzia Agnieszka Kuryłas

Protokolant: sekretarz sądowy Kamila Żebryk

po rozpoznaniu w dniu 14 grudnia 2021 roku w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w O.

przeciwko: (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

1. oddała powództwo ,

2. zasądza od powódki (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w O. na rzecz pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w W. kwotę 917 zł (dziewięciuset siedemnastu złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu , wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty .

Sędzia Agnieszka Kuryłas

Sygn. akt IC 446/21

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 29 kwietnia 2021 r powódka H. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w O. wniosła o zasądzenie od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. kwoty 2.017,27 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 15.01.2020 r do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania , w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych .

W uzasadnieniu żądania powódka wskazała , iż w wyniku kolizji drogowej z dnia 13.12.2019 r uszkodzeniu uległ pojazd marki S. o nr rej. (...) , należący do O. W. . Sprawca zdarzenia posiadał polisę OC wykupioną w pozwanym zakładzie ubezpieczeń . W dniu 15.01.2020 r pozwany wydał decyzję , w której uznał roszczenie co do zasady i wypłacił odszkodowanie w kwocie 3.206,06 zł . Powód nie akceptując wydanej decyzji zlecił sporządzenie kosztorysu naprawy prywatnemu rzeczoznawcy, który wycenił koszty naprawy na kwotę 4.523,33 zł . Koszt sporządzenia prywatnej opinii wyniósł kwotę 350 zł . Powód wezwał pozwanego do dopłaty kwoty 2.017,27 zł do już wypłaconego odszkodowania , jednakże bezskutecznie .

Na mocy umowy z dnia 23.10.2020 r powód nabył wierzytelność od poszkodowanej .

Niniejszym pozwem powód dochodzi :

-kwoty 1.667,27 zł tytułem dopłaty do odszkodowania z tytułu szkody z dnia 13.12.2019 r ,

-kwoty 350 zł – tytułem kosztów prywatnej opinii .

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 01.06.2021 r tutejszy Sąd uwzględnił żądanie pozwu w całości .

W skutecznie wniesionym sprzeciwie od powyższego nakazu zapłaty pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie na jego rzecz zwrotu kosztów postępowania .

W uzasadnieniu swojego stanowiska pozwany przyznał , iż doszło do zgłoszenia mu szkody w pojeździe marki S. o nr rej. (...) , w wyniku zdarzenia z dnia 29.11.2019 r .

Pozwany przyznał , iż po przeprowadzeniu czynności likwidacyjnych , początkowo przyznał i wypłacił na rzecz O. W. odszkodowanie w kwocie 3.206,06 zł . Następnie , po przeprowadzeniu analizy zgromadzonej w aktach sprawy dokumentacji strona pozwana nie znalazła podstaw do wypłaty ww. roszczenia . Ustalono bowiem , że w okolicznościach niniejszej sprawy wykluczone jest , by zadeklarowane przez powoda uszkodzenia pojazdu powstały w opisywanym przez niego zdarzeniu , którego sprawcą był kierowca ubezpieczony u pozwanego . Pozwany zaprzeczył , aby powód udowodnił , iż pozwany ponosi odpowiedzialność gwarancyjną za szkodę w pojeździe marki S. o nr rej. (...)Jl . Zaprzeczył również , aby powód udowodnił , iż wskazana w żądaniu pozwu kwota odszkodowania za koszty naprawy pojazdu odpowiadała rzeczywiście poniesionej przez poszkodowanego szkodzie . Zaprzeczył nadto , aby celowym i ekonomicznie uzasadnionym było zlecenie przez powoda sporządzenia opinii prywatnej .

Wskazując na powyższe pozwany podniósł , iż spór dotyczy zarówno samej zasady odpowiedzialności pozwanego , jak i w dalszej kolejności wysokości kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu .

W odpowiedzi na sprzeciw pozwanego , powódka podtrzymała pozew w całości . Podtrzymała również wniosek o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego z dziedziny techniki samochodowej na okoliczność wyliczenia niezbędnych kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu .

Zarządzeniem z dnia 12.11.2021 r , doręczonym w dniu 18.11.2021 r , pełnomocnik powoda został zobowiązany do uiszczenia zaliczki na poczet dowodu z opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej w kwocie 500 zł – najpóźniej do terminu rozprawy pod rygorem pominięcia dowodu . Powyższej zaliczki strona powodowa nie uiściła ani do rozpoczęcia rozprawy z dnia 14.12.2021 r , ani w dacie późniejszej .

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 29.11.2019 r w S. na skrzyżowaniu ulic (...) doszło do kolizji drogowej z udziałem pojazdów marki S. o nr rej (...) o nr rej. (...) , którego właścicielka B. M. miała wykupione ubezpieczenie OC w pozwanym zakładzie ubezpieczeń .

Bezsporne .

Początkowo , kierująca pojazdem marki B. (...) oświadczyła , iż wykonując manewr skrętu w lewo wymusiła pierwszeństwo przejazdu , co było przyczyną uszkodzenia pojazdu marki S. .

Dowód :

-zeznania świadka B. M. k. 53-54

-oświadczenie B. M. z dnia 29.11.21 r k. 23

Na mocy decyzji z dnia 15.01.2020 r pozwane towarzystwo ubezpieczeń wypłaciło właścicielce uszkodzonego w kolizji pojazdu marki S. odszkodowanie w wysokości 3.206,06 zł , tytułem kosztów naprawy .

Bezsporne , a nadto dowód :

-decyzja z dnia 15.01.2020 r k. 8,

-kalkulacja k.9 -12 ,

W późniejszym czasie , kierująca pojazdem marki B. (...) B. M. , oceniła kolizję i stwierdziła , iż jechała w dniu zdarzenia swoim pojazdem ulicą (...) z zamiarem skrętu w lewo w ulicę (...). Była tam podwójna ciągła , dojechała do przejścia dla pieszych , włączyła kierunkowskaz i ustawiła się przed skrzyżowaniem do skrętu w lewo , po czym poczuła przetarcie z lewej strony pojazdu . Okazało się , iż podczas , gdy ona wykonywała manewr skrętu w lewo , wyprzedzał ją kierujący marki pojazdem S. o nr rej (...) , na podwójnej ciągłej , przed skrzyżowaniem i przed przejściem dla pieszych . W pojeździe marki B. (...) uszkodzony został przedni lewy błotnik , a w pojeździe marki S. prawy tylny błotnik . Na miejsce kolizji nie została wezwana policja , kierujący pojazdem marki S. był przekonany o winie B. M. , a ponieważ pan spieszył się , było już ciemno i padał deszcz, ta podała mu wszystkie swoje dane i numer polisy . Dane podała w dobrej wierze w przekonaniu, iż do zdarzenia nie doszło z jej winy . W postępowaniu likwidacyjnym opisała jeszcze raz dokładnie wszystkie fakty , które miały miejsce , a które nie potwierdziły jej winy za spowodowanie kolizji .

Dowód :

-zeznania świadka B. M. karta 53-54 ,

-wiadomość e-maili z dnia 15.09.2020 r k. 37 oraz w aktach szkody k. 39 ,

-potwierdzenie sprawcy kolizji – k. 38 oraz w aktach szkody k. 39 .

W dniu 23.10.2020 r właścicielka pojazdu marki S. , uszkodzonego w kolizji z dnia 29.11.2019 r przelała swoją wierzytelność wobec pozwanego na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w O. .

Bezsporne , a nadto dowód :

-umowa przelewu wierzytelności k. 19- 20 .

Nie zgadzając się z decyzją pozwanego z dnia 15.01.2020 r , powódka zleciła sporządzenie prywatnej kalkulacji naprawy kosztów naprawy uszkodzonego w kolizji z dnia 29.11.2019 r pojazdu marki S. . Według prywatnej opinii koszt naprawy to kwota 4.523,33 zł. Koszt sporządzenia prywatnej opinii wyniósł kwotę 350 zł .

Bezsporne , a nadto dowód :

- kalkulacja naprawy nr (...) k. 13-15 ,

-faktura VAT nr (...) k. 16 .

Przedsądowym wezwaniem do zapłaty z dnia 31.10.2020 r powódka wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 1.667,27 zł , na którą składały się dopłata do już wypłaconego odszkodowania w wysokości 1.317,27 zł oraz zwrot kosztów prywatnej kalkulacji w wysokości 350 zł .

W odpowiedzi na powyższe pozwany odmówił dopłaty odszkodowania , ale i również wezwał do zwrotu już wypłaconego odszkodowania w kwocie 3.206,06 zł wskazując , iż nie ponosi odpowiedzialności za szkodę z dnia 29.11.2019 r .

Dowód :

-wezwanie do zapłaty z dnia 31.10.2020 r k. 17

-pismo pozwanego z dnia 27.01.2021 r k. 18

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie .

Roszczenie przedstawione przez powódkę ma charakter roszczenia odszkodowawczego, znajdującego oparcie w przepisach art. 822 § 1 i 2 k.c., art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczeń Komunikacyjnych (Dz.U. Nr 124, poz. 1152, ze zm.) oraz art. 436 § 1 k.c. i 415 k.c.

Legitymacja czynna powódki nie stanowiła przedmiotu sporu.

Sporna była natomiast odpowiedzialność pozwanego ubezpieczyciela , i to zarówno co do samej zasady , jak i wysokości . Początkowo bowiem , w postępowaniu likwidacyjnym pozwane towarzystwo uznało swoją odpowiedzialność co do samej zasady i wypłaciło poszkodowanemu odszkodowanie, jednakże w czasie późniejszym raz jeszcze dokonało analizy stanu faktycznego w oparciu o informacje podane przez ubezpieczoną B. M. , co doprowadziło do zmiany stanowiska ubezpieczyciela w zakresie jego odpowiedzialności za skutki kolizji z dnia 29.11.2019 r. Pozwany ubezpieczyciel wezwał również do zwrotu bezzasadnie wypłaconego odszkodowania .

Z uwagi na powyższe , w niniejszym postępowaniu , to na stronie powodowej spoczywał ciężar wykazania odpowiedzialności pozwanego za skutki kolizji z dnia 29.11.2019 r , i to nie tylko co do samej zasady , ale i wysokości .Zgodnie w bowiem z ogólnymi regułami dowodowymi , ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie , która z faktu tego wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.) .

Tymczasem , w rozpoznawanej sprawie powódka ciężaru tego nie podźwignęła , i nie naprowadziła żadnych dowodów na wykazanie odpowiedzialności pozwanego ubezpieczyciela co do samej zasady . Wprawdzie powódka zawnioskowała dowód z opinii biegłego z dziedziny techniki samochodowej na okoliczność wyliczenia wysokości kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu marki S. , jednakże dowód ten , nawet gdyby został przeprowadzony , to nie przesądziłby o odpowiedzialności pozwanego za skutki kolizji z dnia 19.11.2019 r . Wysokość kosztów naprawy miała bowiem drugorzędne znaczenie dla sprawy . W pierwszej kolejności powódka winna była wykazać , zgodnie z dyspozycją przepisu art. 6 kc , odpowiedzialność pozwanego co do samej zasady . Okoliczności tej jednak nie wykazała , co już było przesłanką do oddalenia powództwa jako niewykazanego.

Istotnym również jest , iż powódka nie wykazała swojego roszczenia co do wysokości . Wprawdzie zawnioskowała o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego , jednakże nie uściła na poczet tego dowodu zaliczki , do której uiszczenia została zobowiązana zarządzeniem z dnia 12.11.2021 r , doręczonym w dniu 18.11.21 r . Tym samym , wniosek powódki o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego podlegał pominięciu po myśli przepisu art. 130 4 par 5 kpc .

Mając na uwadze powyższe okoliczności , stanowisko pozwanego oraz zeznania świadka B. M. , wywiedzione przez powódkę roszczenie należało uznać za niewykazane zarówno co do samej zasady , jak i wysokości , co skutkowało jego oddaleniem , o czym orzeczono jak w punkcie 1 sentencji wyroku z dnia 16.12.2021 r .

Stan faktyczny w sprawie Sąd ustalił w oparciu o dokumenty przedstawione przez strony w toku postępowania, których autentyczność oraz treść nie były przez nie kwestionowane, dokumenty zgromadzone w aktach szkodowych oraz zeznania świadka B. M. , uczestniczącej w kolizji z dnia 29.11.2019 r .

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu znajduje podstawę w art. 98 § 1 i 3 k.p.c. .

W niniejszej sprawie powódka przegrała spór w całości , a więc w całości winna zwrócić pozwanemu poniesione przez niego koszty postępowania . Na koszty te złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika zawodowego pozwanego w osobie radcy prawnego w kwocie odpowiadającej wartości przedmiotu sporu – 900 zł , powiększone o opłatę skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł . Stąd orzeczono jak w punkcie 2 sentencji wyroku .

Sędzia Agnieszka Kuryłas